DOSARUL: NR. 4-25015056-12-4-05022025 (4-338/2025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 octombrie 2025 mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani),
Instanţa de judecată în componenţă**:**
Preşedintele şedinţei, judecător Guzun Denis
Grefier Ialovoi Dorin
În lipsa: făptuitorului ***** și a executorul judecătoresc Stoian Grigore, partea vătămată OCN ,,Easy Credit,, SRL, procedura de citare legală fiind respectată,

examinând în ședință publică de judecată cauza contravențională pornită în privința lui ***** , a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în r-l *****, s. *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

1. La 23.01.2025, executorul judecătoresc Stoian Grigore a întocmit procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale în privința lui ***** învinuit de comiterea contravenției prevăzute art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

2. În ședința de judecată, executorul judecătoresc Stoian Grigore nu s-a prezentat, procedura de citare legală fiind respectată, dar a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, din care considerente, prin prisma art. 455 alin. (2) Cod contravenţional, s-a dispus posibil examinarea cauzei contravenţionale în absenţa ultimului.

1. În şedinţa de judecată, contravenientul, ***** , fiind legal citat, nu s-a prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa sa.

2. În şedinţa de judecată, partea vătămată OCN ,,Easy Credit,, SRL fiind legal citată, nu s-a prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa sa.

3. Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre

care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 Cod contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 Cod contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 Cod contravențional, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 Cod contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, în procedura executorului judecătoresc Stoian Grigore, are spre examinare documentul executoriu nr. 2-879/2021 din 19.04.2021, emis de Judecătoria ***** (sediul Central), privind încasarea de la ***** în beneficiul OCN ,,Easy Credit,, SRL(c/f 1005600043669 cu sediu în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4), datoria în sumă totală de 10 715 (zece mii șapte sute cincisprezece) lei.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activităţii de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului ***** de comitere a contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Stoian Grigore în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării

învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția neexecutării obligațiilor prevăzute de Codul de executare, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța de judecată reține ca fiind elocvente speței și prevederile art. 23 alin. (1) Cod de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) Cod penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, ”practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

Instanța de judecată constată că, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării documentului executoriu, însă debitorul intenționat a tergiversat executarea hotărârii judecătorești și nu și-a onorat obligațiunile, fapt apreciat critic de către instanță, de vreme ce, la materialele cauzei nu este nici o dovadă care ar proba că, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse toate acțiunile ce se impun, astfel, rămâne fără claritate motiv din care executorul judecătoresc nu a purces la alte acțiuni.

Astfel, urmare celor relatate, instanța de judecată denotă faptul că, executorul judecătoresc Stoian Grigore nu a întreprins suficiente acțiuni pe marginea procedurii de executare.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei a vreo unui înscris care ar confirma posibilitatea reală a lui ***** de a executa hotărârea, instanței de judecată, dar și lipsa probelor care ar dovedi faptul că, executorul judecătoresc a întreprins suficiente acțiuni pe marginea procedurii de executare.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar activa în câmpul muncii și ar deține careva venituri însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța de judecată elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locul, pentru a verifica existenta la domiciliul debitorului a bunurilor pasibile vânzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea eforului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea de la ***** în beneficiul OCN ,,Easy Credit,, SRL(c/f 1005600043669 cu sediu în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4), datoria în sumă totală de 10 715 (zece mii șapte sute cincisprezece) lei.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului ***** în comiterea contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârşi fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei,

prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina ***** , instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție, constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coraborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coraborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

4. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460 – 462 Cod contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui ***** , a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în r-l *****, s. *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

Hotărârea cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău(sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul **Guzun Denis**